

Neviim (prophètes) - Livre des Rois I

Chapter 3

- 3,1 ויתחמון שלמה, את-פרעה מלך מצרים; ויקח את-בת-פרעה, ויביאה אל-עיר דוד, עד כלתו לבנות את-ביתו ואת-בית יהוה, ואת-חומת ירושלים סביב.
- 3,2 רק העם, מזבחים בזמות: כי לא-נגבה בית לשם יהוה, עד הימים ההם. {פ}
- 3,3 ויאהב שלמה, את-יהוה, ללכת, בחקות דוד אביו: רק, בזמות-הוא מזבח, ומקטיר.
- 3,4 וילך המלך גבענה לזבח שם, כי-היא הבמה הגדולה; אלף עלות יעלה שלמה, על המזבח ההוא.
- 3,5 בגבעון, נראה יהוה אל-שלמה--בסלום הלילה; ויאמר אלהים, שאל מה אתן-לך.
- 3,6 ויאמר שלמה, אתה עשית עם-עבדך דוד אבי חסד גדול, כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב, עמך; ותשמר-לו, את-החסד הגדול הזה, ותתן-לו בן יושב על-כסאו, פיוס הזה.
- 3,7 ועמה, יהוה אלהי, אתה המלכת את-עבדך, תחת דוד אבי; ואנכי בער קטן, לא אדע צאת-ובא.
- 3,8 ועבדך--בתוך עמך, אשר בחרת: עם-רב, אשר לא-ימנה ולא יספר מרב.
- 3,9 ונתת לעבדך לב שמע, לשפט את-עמך, להבין, בין-טוב לרע: כי מי יוכל לשפט, את-עמך הכבד הזה.
- 3,10 ויטב הדבר, בעיני אדוני: כי שאל שלמה, את-הדבר הזה.
- 3,11 ויאמר אלהים אליו, וען אשר שאלת את-הדבר הזה ולא-שאלת לך ימים רבים ולא-שאלת לך עשר, ולא שאלת, נפש איבי; ושאלת לך הבין, לשמע משפט.
- 3,12 הנה עשיתי, כדברך; הנה נתתי לך, לב חכם ונבון, אשר כמוך לא-היה לפניך, ואחרך לא-יקום כמוך.
- 3,13 וגם אשר לא-שאלת נתתי לך, גם-עשר גם-גבול: אשר לא-היה כמוך איש במלכים, כל-ימין.
- 3,14 ואם תלך בדרכי, לשמר חקי ומצותי, כאשר הלך, דוד אבי--והארכתי, את-ימין. {ס}
- 3,15 ויעץ שלמה, והנה סלום; ויבוא ירושלים ויעמד לפני ארון ברית-אדני, ויעל עלות ויעש שלמים, ויעש משתה, לכל-עבדיו. {פ}
- 3,16 אז תבאנה, שתיים בשים זנות--אל-המלך; ותעמדה, לפניו.
- 3,17 ותאמר האשה האחת, בי אדני, אני והאשה הזאת, ישבת בבית אסד; ואלד עמה, בבית.
- 3,18 ויהי ביום השלישי, ללדתי, ותלד, גם-האשה הזאת; ואנחנו יחדו, אין-זר אמתו בבית, זולתי שתיים-אנחנו, בבית.
- 3,19 וימת בן-האשה הזאת, לילה, אשר שכבה, עליו.
- 3,20 ותקם בתוך הלילה ותקח את-בני מאצלי, ואמתך ישנה, ותשכיבהו, בחיקה; ואת-בנה המת, השכיבה בחיקי.
- 3,21 ואקם בבקר להיניק את-בני, והנה-מת; ואתבונן אליו בבקר, והנה לא-היה בני אשר ילדתי.
- 3,22 ותאמר האשה האחרת לא כי, בני החי ובנך המת, וזאת אמרת לא כי, בנך המת ובני החי; ותדברנה, לפני המלך.
- 3,23 ויאמר המלך--זאת אמרת, זה-בני החי ובנך המת; וזאת אמרת לא כי, בנך המת ובני החי. {פ}
- 3,24 ויאמר המלך, קחו לי-סרב; ויבאו הסרב, לפני המלך.
- 3,25 ויאמר המלך, גזרו את-הילד החי לשנים; ויתנו את-הסצי לאחת, ואת-הסצי לאחת.
- 3,26 ותאמר האשה אשר-בנה החי אל-המלך, כי-נכמרו נחמיה על-בנה, ותאמר בי אדני תנו-לה את-הילוד החי, והמת אל-תמיתהו; וזאת אמרת, גם-לי גם-לך לא יהיה--גזרו.
- 3,27 ויען המלך ויאמר, תנו-לה את-הילוד החי, והמת, לא תמיתהו: היא, אמו. {ס}
- 3,28 וישמעו כל-ישראל, את-המשפט אשר שפט המלך, ויראו, מפני המלך: כי ראו, כי-סכמת אלהים בקרבו לעשות משפט. {ס}